

gifterne er blevet sat op for nogle af rejsegodsvarerne, har det reale afgiftstryk i gennemsnit for grænsehandelsvarerne været faldende.

Der er således ikke sket ændringer i rejsegodsreglerne eller afgifterne, der skulle betinge en opblussen af grænsehandelen på ny, og det var derfor noget overraskende, da Institut for Grænsehandelsforskning offentliggjorde sin undersøgelse, der viste, at grænsehandelen var steget fra 1996 til 1999.

En forklaring er muligvis en tendens til højere danske avancer på mærkevarerprodukter i grænsehandelen. En anden forklaring kan være, at i en periode med økonomisk fremgang stiger grænsehandelen. Grænsehandelen er dog fortsat af meget lille betydning i forhold til den samlede økonomi, og når man også tager hensyn til grænsehandelen den anden vej, ja, så går det fortsat nogenlunde lige op.

Grænsehandelen har dog betydning for udviklingen i detailhandelen i visse egne af landet og for afgiftspolitikken for de grænsehandelsfølsomme varer.

Regeringen følger løbende udviklingen i grænsehandelen og tager hensyn hertil i udformningen af afgiftspolitikken med moms- og afgiftsindtægter på de grænsehandelsfølsomme varer på omkring 16 mia. kr., når man ser bort fra benzin.

Afgifterne er hovedsagelig specifikke afgifter, hvor realværdien udhules med inflationen. Ved en inflation på 2 pct. om året svarer det til en reallempelse af afgiftsniveauet på ca. 325 mio. kr. årligt.

For benzin er den danske afgift højere end den tyske afgift. Fra 1. januar 2000 forventes det at den tyske afgift stiger med 14,5 øre pr. liter inklusive moms mere, end den danske afgift gør.

Forskellen i afgiftsudviklingen svarer til et afgiftsprodukt på ca. 400 mio. kr. Alene for år 2000 svarer realudhulingen af de danske afgifter og benzinafgiftsændringen til, at Danmark nedsætter afgiftstrykket på de grænsehandelsfølsomme varer med over 700 mio. kr.

Regeringen finder det ikke påkrævet at foretage en egentlig satsnedsættelse på baggrund af den nuværende grænsehandel ud over det, der følger af den automatiske afgiftstilpasning.

Grænsehandelen er et økonomisk problem, men det er også et sundhedsproblem med et for stort forbrug af alkohol og tobak.

Senest i år 2004 skal 24-timers-reglen afvikles. Hvis 24-timers-reglen blot afvikles, vil det

føre til en uacceptabel vækst i grænsehandelen. Det vil være billigere at foretage visse satsnedsættelser af spiritus- og tobaksafgifterne, som er de eneste afgifter, der er beskyttet af 24-timers-reglen, end blot at se grænsehandelen vokse og dermed udhule afgiftsgrundlaget.

Regeringen vil løbende holde Folketinget orienteret om vore vurderinger af overvejelser om nødvendige omlægninger, særlig i relation til det, der vil blive aktuelt for at imødegå en uacceptabel udvikling i grænsehandelen ved afvikling af 24-timers-reglen.

Omlægningens størrelse og finansieringen vil da også blive påvirket af, hvilke afgiftsændringer vore nabolande beslutter i de nærmest kommende år. Derfor er det ikke nødvendigvis klogt allerede nu at lægge sig fast på en endelig model for en samlet tilpasning.

Og hvis jeg så må gå over til min mere konkrete besvarelse af F 17, som er stillet af SF, så åbner den for en meget spændende og nødvendig diskussion om de danske skatter og afgifter set i et internationalt lys.

Lad mig starte med at slå fast, at internationaliseringen hidtil har været til gavn for det danske samfund. Det er jeg også overbevist om at den vil være fremover.

Den stigende internationalisering er også en udfordring for skattepolitikken. Danmark har allerede igennem de sidste 10-15 år foretaget omfattende ændringer i skattestrukturen, bl.a. på baggrund af internationaliseringen.

Selv om en del af ændringerne har været begrundet i internationaliseringen, kan man med god ret sige, at vi har fået et mere sammenhængende, robust, effektivt og retfærdigt skattesystem end det, vi havde før.

Vi skal fortsat være meget opmærksomme på, men ikke lade os skræmme af, behovet for yderligere ændringer. Vi er godt med, og vi kan ved en klog politik foretage de nødvendige omlægninger, uden at det på nogen måde bliver en trussel imod det velfærdssamfund, som heldigvis har så bred folkelig opbakning på tværs af de politiske skel.

Samarbejdet inden for EU, også når det gælder en række skatte- og afgiftspolitiske spørgsmål, er ikke en del af problemet, men derimod en del af løsningen i en verden, hvor alting bevæger sig på tværs af landegrænserne. Vort udgiftstryk er ikke afgørende forskelligt fra de fleste øvrige EU-landes, og der kan godt være forskel i udgiftstrykket mellem landene også i en verden med stigende internationalisering. Stør-